

nogen større Ret dertil end Kvinderne, men sædvanligvis gives den til Mænd før den gives til Kvinder. Under alle Omstændigheder er der gode Grunde for, at vi skal give det gamle Land Raad i denne Sag, og det er mig en stor Glæde, at jeg kan støtte Forslaget.

Senator Lynch (Vest Australien). Det er vanskeligt at forstaa, hvorfor der skulde være nogen virkelig alvorlig Opposition mod dette Forslag. Det hører fuldstændigt til dette Parlaments Omraade at kunne give Raad til Andre. Jeg antager ikke, at et Medlem af Senatet noget Øjeblik skulde ville opponere herimod.

Senator Gould. Privatpersoner, der giver Raad, som de ikke er anmodede om, faar sommetider et brutalt Svar.

Senator Lynch. Vi har en fuldstændig Berettigelse til at give dette Raad, selv om vi ikke er istand til at tvinge de Folk, vi giver det, til at modtage det.

Senator Gould. Jeg formoder den ærede Senator vilde tvinge dem til at modtage det, om han kunde!

Senator Lynch. Vi foreslaar dog ikke at gaa saa vidt for Øjeblikket.

Senator Ready (Tasmanien). Jeg kan ikke gøre Fordring paa at have tilbagelagt en lang politisk Løbebane. Det er formodentlig mig, som Oppositionens Fører hentydede til, da han anførte at »Visse Folk var uden Erfaring«. Skønt jeg ikke har mange Aars politisk Virksomhed at se tilbage til, ønsker jeg dog at sige nogle Ord for at støtte det indgivne vigtige Forslag. I sin Kritik vovede Oppositionens Leder ikke at angribe selve Principet: »Kvindestemmeret«. Tværtimod undgik han dette omhyggeligt og forsøgte istedet at latterliggøre den Kendsgerning, at Senatet i Australien har isinde at sende — hvad jeg er vis paa det ogsaa vil gøre — et Bud til vort store Moderland om at give alle voksne Personer Ret til at stemme. Det er sikkert, at om vi end kun er en ung Nation med en Befolkning paa 4.500.000 Personer, vil vort Senats Mening have stor Vægt ligeoverfor Kejserrigets Autoriteter. Jeg ser nu engang ikke, hvorfor vi i Australien ikke skulde være istand til at fremsætte mange Forslag, som kunde være værd at følge, endog af en mægtig Nation som Storbritannien!

Vi er Dele af Kejserriget, og jeg tager det som givet, at enhver anbefaling, som vi skulde ville ønske at give, ikke alene vilde møde det største Hensyn i det gamle Land men tillige betragtes som vægtigt.

(Her følger en Uenighed mellem de forskellige Partier, om hvilket det var, der i sin Tid modsatte sig Kvindernes Stemmeret. Intet vil vedkende sig nogensinde at have været en Modstander deraf).

Senator Ready. I Tasmanien vover Medlemmerne af den lovgivende Forsamling ikke at gøre nogen Indvending mod Kvindestemmeret længer, skønt de engang opponerede med stor Bitterhed imod den. I den Del af Tasmanien hvor jeg bor, sagde man til Kvinderne, at det var Umagen værd at skaffe sig Stemmeret. Der blev organiseret Møder, til hvilke de Damer, der følte deres Overlegenhed, indbød Arbejdernes Hustruer. De holdt ogsaa selskabelige Sammenkomster for dem for at faa deres Stemmer. Jeg hørte om et

Eksempel, hvor Damerne havde taget Blomkaal og Honning til Arbejdernes Hustruer. De fortalte dem, at de var i en altfor stor Taknemmelighedsgæld til deres Ægtefæller, til at de kunne forsvare at ville bringe Arbejderpartiets Mænd til Magten; thi hvis dette hændte, vilde der ikke mere blive Arbejde for dem, thi Kapitalen vilde gaa bort fra Landet. De Personer, som bar Blomkaalshovederne rundt, havde øjensynligt en stor Overflodighed deraf. De var maaske billige. Jeg hørte om et andet Møde, hvor Kvindfolket blev trakteret med Kaffe og Boller. Til disse Kvinders Roes, rejste de sig alle som een, og spadserede ud af Huset. De afslog at lade sig bestikke af disse snilde Kneb. Det er mig en Fornøjelse at kunne fortælle, at tiltrods for alle disse Forsøg paa at vinde Kvindernes Stemmer i Tasmanien, fik Arbejderpartiet sikret sig de seks Sæder af de otte ved det nylig afholdte Føderale Valg. Som et Resultat af Kvindernes Indtræden paa den politiske Arena, er Politiken bleven renere i største Udstrækning. Ved de nylig stedfundne Valgmøder, var der nogle Damer i Hobart, som arbejdede for Arbejderpartiets Candidater hele Dagen igennem. Ja, jeg kender en Dame, der arbejdede ved Valgurnen fra den tidlige Morgen til Kl. 7 om Aftenen uden at give sig Tid til at spise Frokost. Vedtagelsen af Kvindestemmeret har bragt i Marken en Hel Hær af alvorligt arbejdende Mænd, som har udøvet en forædlende Indflydelse paa Australiens Politik. Vi ved, at en stor Del af de ærede Senatorer i Oppositionen vil modsætte sig ethvert Forslag i progressiv Retning, men jeg stoler paa, at enhver Repræsentant for Arbejdet, der er i dette Kammer, vil stemme for Forslaget, saaledes at Folket i Storbritannien maa kunne see, hvorledes Australiens demokratiske Land ønsker at hjælpe dem, der kæmper for politisk Frihed!

Senator Walker. Der er ikke et eneste Medlem af Senatet, der opponerer hverken mod alle Voksnes Stemmeret eller Kvindestemmeret, saa Taleren kæmper mod Vejr-møller!

Senator Stewart (Queensland). Vi her i Australien, som har fundet, at Kvindestemmeret har været et saa stort Gode for Samfundet fra hvert et Synspunkt, har den absolute Forpligtelse til at fortælle Storbritannien vor Erfaring. Saa vidt jeg har forstaaet, har Miss Pankhurst, som er en af de virksomste Advokater for Kvindestemmeret i Storbritannien, telegrapheret til vor Premierminister her og har spurgt, hvilke Erfaringer Australien havde i denne Sag? Naar dette nu er Tilfældet, saa er det kun ret og billigt, at vi skal give Vidhedsbyrd om vore Erfaringer her.

(Herpaa følger en meget skarp Kritik af Senator Stewart om den uværdige Maade, paa hvilken de Kvinder i England var blevne behandlet, som især havde kæmpet for Kvindestemmeret). Han fortæller om et Folkets Parlament, som var samlet i Skotland for tusinde Aar siden! »Intet saadant Parlament som vi nu har, men Folket blev enigt om at samles een Gang om Aaret og diskutere Kommunens Anliggender. Hver Mand i den Forsamling var ledsaget af sin Hustru, og Kvinderne havde den samme Ret til at afgive sine Stemmer i Forhandlingerne som Mændene. Saa snart et Spørgsmaal var frem-

sat, stemte Kvinderne derom ligesaavel som Mændene. Saaledes er Kvindernes Stemmeret i Virkeligheden intet nyt!«

Med Hensyn til vort fromme Haab om »at alle Nationer, som kan glæde sig ved en Regering gennem Repræsentantvalg vil udvide Stemmeretten til Kvinderne«, saa spørger jeg: »Om nu Kvinderne i Tyskland, Frankrig og Rusland havde Stemmeret, bilder I Eder saa ind, at Krig skulde være saa almindelig som nu? Mon de ærede Herrer Senatorer et Øjeblik kan tro, at hvis Kvinderne i Europa var frigjorte i Lighed med Mændene, at Nationerne saa skulde fare imod hinanden og gribe hinanden i Struben, saaledes som de gør den Dag i Dag? Dersom de troer paa en Freds-Æra, skulde de ærede Senatorer anbefale Udvidelsen af Stemmeretten til Kvinderne. Det skulde være det sikreste Middel til at feje Krigen bort fra Jordens Overflade. Kvindernes Temperament er helt og holdent imod al Blodsudgydelse. Det er helt modsat Mændenes, og jeg er vis paa, at deres Indflydelse — saasnart de faar Magten dertil — vil blive rettet mod Bevarelsen af Freden.«

Forhandlingernes Bølger steg og sank og gjorde mange Svipstourer ud til Siderne, der fortræffeligt belyste Australiens saa temmelig nydannede Samfund. Ganske interessant er det upaatvivleligt at faa at vide, at hele denne Diskussion egentlig er sat i Gang ved Juristen, Miss Pankhurst's telegraphiske Spørgsmaal til Australiens Premierminister: »Hvorledes har Kvindernes Stemmeret virket i Australien?«

Senator Rae, som var Forslagsstiller, fremfører nu Forslaget til Afstemning. Oppositionens Fører: Senator Gould forlanger, at Forslaget deles.

Den første Paragraph bliver vedtaget. Den anden (at en Kopi af Resolutionen bliver telegrapheret til den britiske Premierminister) delte sig saaledes, at den fik 15 »Ja« og 4 »Nej«.

Altsaa blev der en Majoritet paa 11 og Resolutionen udførtes, hvad vi længst har erfaret gennem diverse Blade.

(Delvist Uddrag af Rapporten fra Australiens Parlament).

Udgivet 19. November 1910.

Ved J. M.

Brev fra England

Fra »National Union of Women's Suffrage Societies« indbydes Premierministrene fra Ny-Zeeland og Australien til at modtage en Stemmerets-Deputation, naar de til Sommer kommer til London for at overvære Kroningen.

Mrs. Fawcett og hendes Søster, Miss Garrett, afrejste fra London til Algier først i Februar.

J. M.

Skal Privatskolerne opretholdes?

Brudstykke af et Foredrag.

Det er besynderligt at se, hvor liden Forstaaelse der er hos mange Mennesker for den højere private Skoles Betydning. Naar man ikke netop har skolesøgende Børn, skænker man den med rægte dansk Ugidelighed kun ringe Opmærksomhed.

Havde man den fulde Forstaaelse af, hvilken Rækkevidde Sagen om Støtte til den